

at der er noget Forstandigt eller Fornuftigt i, at blot de Personer, som hvo indenfor en vis Grændse, skulle kunne søge den eller den Sjælesørger. Hvorfor kan man ikke i den Henseende indrette det med Sjælesørgerne ligesom med Vægerne. Vægerne, som ere ansatte af Regjeringen, ere forpligtede til, naar de blive kaldte, at følge Vedkommende, hvorfomhelst han hvo, naar det er indenfor et rimeligt Omraade, og hvad skulde der være iveien for, at ogsaa Præsterne vare forpligtede til at følge med udover Sognets Grændser. Endnu mere urimeligt er det imidlertid, at de, der hvo udenfor den saakaldte Sognegrændse, ikke maae søge hen til den Præst, som de helst ville høre og helst betroe sig til, naar Sacramenterne meddeles dem. Denne Tanke har længe staaet for mig. Jeg har ikke villet undlade at udtale den, og jeg troer, at den ikke er aldeles uden Forbindelse med dette Lovforslag; thi naar en saadan Ordning var gennemført, vilde det gaae meget lettere med Lønningsforholdene, og navnlig vil jeg sige, at jeg gjerne vilde gaae med til at bestemme, at Præsten maatte modtage alle de Gaver, som blive ham tilbudte. Jeg kan nemlig ikke indsee, at det er rimeligt, at man vil forbyde Nogen at modtage en Gave; dette finder jeg er i sig selv aldeles urimeligt, men derimod vilde jeg nok være med til at forbyde Præsterne at betinge sig eller forlange Gaver. Dette er en anden Sag, og imellem disse to Ting maa man vel skjelne. I Henseende til Offer og Accidenter antager jeg, at man vil være enig i, at det, at betinge sig eller forlange Gaver, er Noget, som ikke maa finde Sted, men derimod kan jeg ikke forstaae, at man i en Lov vil forbyde Nogenfomhelst at modtage en Gave, enten det nu er i Præstens Huus eller paa et andet Sted, naar det blot ikke skeer i Kirken. — Der er een Ting til, som jeg kunde have ønsket inddraget under denne Lov. Naar der tales om Offer, om hvorledes Offeret fra først af har været en Gave og siden er blevet til en Ret, ja endog til en Tvang for Vedkommende at yde, da er det Samme Tilfældet med den saakaldte Smaaredseltiende eller Smaaredselydelse. Dette var fra først af en reen Gave, men er senere blevet til en Ret. Nu have

vi vel faaet dette Forhold afløst for en bestemt aarlig Afgift, men det forekommer mig dog, at den Maade, hvorpaa det først er blevet til, i sig selv er saa urigtigt, at der, naar man kom til at ordne Præsternes Lønning, ogsaa kunde være Grund til heelt at affkaffe denne Afgift, som nu hviler paa Eiendommene. Jeg mener, at det ikke er mere, end at man godt kunde gjøre det; thi i den Henseende er der jo ogsaa stor Forskjel paa det saakaldte privilegerede og uprivilegerede Hartkorn, ligesom det er Tilfældet med Tienden. — Uagtet der som sagt er adskillige Ting, som jeg kunde have ønsket fremmede, førend denne Lov var bleven forelagt, skal jeg dog stemme for dens Dvergang til 2den Behandling, og jeg vil ønske, at den kan blive omændret saaledes, at alle Indtægter gaae ind i Statskassen, hvorimod saa igjen alle Udgifter blive udbetalte af Statskassen.

Sylvester Jørgensen: Med Hensyn til den Bemærkning, der nu saaldt fra den ærede sidste Tale, vil jeg sige, at hvis man med rimelig Forudsætning turde gaae ud fra, at det Dverffud, som blev nævnt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), kom tilstede, saa vilde det maastee, Sagen seet fra een Side, være en rigtig Tanke, men jeg troer, at man maa tage sig meget iagt for ikke at stusse sig selv i den Henseende. Jeg troer ganske vist, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) havde Ret, naar han fremsatte den Tanke, at saavel det nærværende Forslag, som ikke mindre det Forslag, der har været flere Gange fremsat og er blevet forsvaret af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen), vil forarsage Udgifter for Statskassen og fordre et Tilffud, og i dette Tilfælde synes jeg, at hele Striden om Dverffudet fra Pensions- og Hjælpefonden bliver overflødig, naar man fra det overveiende Fleertals Side er enig om, at der i alle Tilfælde, naar en Tid er gaaet, ikke bliver noget Dverffud, men at der vil blive Tale om et Tilffud. Jeg er ligeledes enig med det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Rielsen) i, at man ikke tør gjøre sig store